

[H. C. Hansen.]

betænkningen af 1921 netop er de vedføjede Forslag til en Anordning af de forskellige Levnedsmidlers Fremstilling og Forhandling. Imidlertid vil jeg gerne have fremhævet, at mit Parti lægger megen Vægt paa, at denne Lov ikke bliver Papir, men at dens Bestemmelser i videst Omfang og snarest muligt føres ud i Praksis gennem de fornødne Anordninger. Jeg gaar ud fra som en given Ting, at den højtærede Indenrigsminister vil bekræfte, at dette ogsaa er hans Hensigt.

Lovforslaget er delt i 4 Afsnit og omhandler dels mere almene Bestemmelser, dels Bestemmelser om de enkelte Levnedsmidler og endelig Tilsynsbestemmelser og Straffebestemmelser. Jeg vil gerne udtale Tilfredshed med den Definition af Begrebet „Levnedsmidler“, der staar som Indledning til Loven, idet jeg opfatter denne Definition saaledes, at det ogsaa omfatter Raa-varerne til Fremstillingen.

Det fastslaas i § 3, at enhver, som tilvirker Levnedsmidler til Salg eller sælger nærmere angivne Levnedsmidler fra fast Udsalgssted, særlig anvist Plads, Køretøj eller ved Ombæring, skal gøre Anmeldelse derom. Der gøres dog en Undtagelse for Landkommunernes Vedkommende, idet Anmeldelse, som det hedder her, kun skal gøres, naar Tilvirkningen er fabrikmæssig. Jeg forstaar Bestemmelsen saaledes, at Undtagelsesbestemmelsen ikke gælder Handel fra Køretøjer i Landdistrikter, men at ogsaa disse skal gøre Anmeldelse. Men da jeg ved, at dette Punkt interesserer forskellige, og da jeg gerne vil have bekræftet, at min Opfattelse er rigtig, beder jeg Ministeren om at udtale sig herom.

De efterfølgende Paragraffer, §§ 4, 5 og 6, omhandler Kravene til de Lokaler, hvori der foregaar enten Fremstilling eller Handel med Levnedsmidler, samt Kravene til Kar, Redskaber, Maskiner og Indpakkingsmateriale, og i § 9 indeholdes den helt rimelige Bestemmelse, at Indførsel af Levnedsmidler, der ikke opfylder Lovens Krav, er forbudt.

Kapitel II giver Indenrigsministeren Bemyndigelse til at fastsætte de Krav, der af samfundsmæssige Grunde maa stilles med Hensyn til Tilvirkning af Levnedsmidler, herunder hvad der maa anses for væsentligt og, hvad jeg ved, at Ernærings eksperterne lægger stor Vægt paa: at søge sikret, at Levnedsmidlers værdifulde Stoffer ødelægges mindst muligt. Endvidere kan der gives Regler for Mærkning og Betegnelse for de enkelte Levnedsmidler, der ud-

bydes til Salg. Det sidste maa vi for vort Vedkommende lægge Vægt paa. Efterhaanden som Pakkevarer bliver mere og mere almindelige, maa det være et rimeligt Krav, at Forbrugerne paa Pakningerne kan se, baade hvilket Kvantum de køber, og hvad de i Virkeligheden køber.

Jeg er vidende om, at Handelsministeriet i Kraft af de eksisterende Prisbestemmelser har faaet gennemført visse Regler i denne Retning for enkelte Varegrupper Vedkommende, navnlig vistnok med Hensyn til Vægtbestemmelser. Vi for vort Vedkommende vilde sætte Pris paa, at der gennem den foreliggende Lovgivning blev gennemført noget mere omfattende Bestemmelser i denne Retning. Egentlig saa jeg for mit Vedkommende helst, at saadanne Bestemmelser direkte blev indført i Loven, men det er vel et af de Omraader, vi i et Udvalg kan faa Lejlighed til at tale nærmere med den højtærede Minister om.

Tilsynsbestemmelserne maa efter de stedfundne Tildragelser interessere i høj Grad. Der har været meget Skrivi om, at de forskellige Myndigheder gik i Vejen for hinanden, og at bl. a. Statskontrollen med Kød betød, at Sundhedsmyndighederne udelukkede fra de paagældende Virksomheder, i øvrigt til Trods for at Statskontrollen efter det foreliggende var en Indgangs- og Udgangskontrol og kun i meget ringe Omfang en Kontrol med Fremstillingen og med Lokalerne for Fremstillingen. Offentligheden maa være stærkt interesseret i, at der sker en saadan Koordinering af de forskellige Myndigheders Virksomhed, at man kan nære virkelig Tillid til Tilsynets Effektivitet. Det kan i denne Sammenhæng bemærkes, at der fra forskellig Side har været fremsat kritiske Bemærkninger om Tilsynets Sagkundskab — dette gælder maaske ikke i saa høj Grad det øverste Tilsyn, men de om jeg saa maa sige mere menige Medlemmer af Tilsynet. Jeg kan ikke vurdere denne Kritiks Berettigelse, men paa den anden Side synes jeg, at det vilde lyde baade fornuftigt og rimeligt, om der fandtes et Antal særligt uddannede og derfor særligt kvalificerede Undersøgere, der afgav en vis Garanti for grundig og saglig Praktisering af Tilsynsbestemmelserne. Det vilde interessere at høre den højtærede Ministers Mening herom.

Om Straffebestemmelserne og de øvrige Paragraffer skal jeg ikke gøre nogen Bemærkninger. Jeg har blot lige endnu en enkelt Ting at fremføre. Som jeg allerede har nævnt, maa Praktiseringen af denne Bemyndigelseslov interessere stærkt. Jeg